

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/76/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316210962
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8316210962.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a sudkýň JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Moniky Juskovej v spore žalobkyne: C. D., F. X.X.XXXX, T. D. XX, právne zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanému: BENCONT COLLECTION, a.s., Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., Martinčekova 13, Bratislava, o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 10Csp/140/2016-103 zo dňa 06.04.2018 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Priznáva žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške rozhodne prvoinštančný súd samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné rozhodol: „Žalovaný je povinný zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v Zmluve o revolvingovom úvere č. 6175275307 zo dňa 11.05.2007, uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným na výkon zrážok zo mzdy. Súd vzájomnú žalobu o zaplatenie 1189,21 eur s príslušenstvom zamietla. Žalobkyni vo vzťahu k žalovanému priznáva náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Súd zrušuje uznesenie Okresného súdu Humenné o nariadení neodkladného opatrenia č.k. 10Csp/140/2016 zo dňa 19.12.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 17Co/35/2017 zo dňa 30.03.2017 a to ku dňu právoplatnosti tohto rozsudku.“

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 3 ods. 3, § 4 ods. 5, § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3, § 53 ods. 5, § 54 ods. 1 a 2, § 37 ods. 1, § 39, § 551 ods. 1, § 524 ods. 1 a 2, § 112 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a) a b), § 3 ods. 1 a 2, § 4 ods. 3 až 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 93b zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. V odôvodnení uviedol, že dňa 11.05.2007 č. 6175275307 bola medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade uzatvorená zmluva o úvere, bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 50 000 Sk, ktorý sa zaviazala splatiť v 50 splátkach po 1565 Sk. Celková výška nákladov na poskytnutý úver bola 28.247,26 Sk. Ročná úroková sadzba bola vo výške 23%, RPMN 26,58%, splatnosť prvej splátky bola dňa 11.06.2007 a každej ďalšej k 11. dňu v mesiaci s tým, dátum poslednej splátky v zmluve uvedený nebol.

V konaní žalobkyňa osvedčila existenciu právneho vzťahu medzi ňou a žalovaným v 1. rade, čo vyplýva z predloženej zmluvy o úvere v spojení s výzvou zo dňa 11. 7. 2012 na vykonávanie zrážok zo mzdy žalobkyne adresovanej zamestnávateľovi žalobkyne, ako aj z vyjadrenia samotného žalovaného

v 1. rade, ktorý nepoprel, že je právnym nástupcom Poštovej banky a. s., teda jeho hmotnoprávne nástupníctvo nebolo v konaní spochybnené.

Dohoda o zrážkach zo mzdy bola súčasťou formulárovej zmluvy, ktorej znenie bolo vopred pripravené zo strany veriteľa. Žalobkyňa nemala možnosť nijakým spôsobom ovplyvniť obsah zmluvy. Opak žalovaný v konaní nepreukázal.

Dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje zamestnávateľovi žalobkyne vykonávať zrážky zo mzdy žalobkyne bez toho, aby bola podrobená súdnemu prieskumu o tom, či je pohľadávka oprávnená.

Predformulovaný súhlas spotrebiteľa, formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individuálny prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne požaduje.

Uvedenie dohody o zrážkach zo mzdy do vopred naformulovanej zmluvy, ktorej obsah spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť, a ktorá umožňuje fakticky svojvoľne nadiktovať výšku pohľadávky za účelom mimosúdnej exekúcie majetku spotrebiteľa, hodnotí súd ako neprijateľný a zlý úmysel, ktorému za žiadnych okolností nemieni poskytnúť ochranu. Keďže vzhľadom na vyššie uvedené ide o právny úkon, ktorý svojim obsahom a účelom odporuje zákonu a obchádza ho, ide o neplatný právny úkon. Formulácia „dohody“ o zrážkach zo mzdy sa dostala objektívne do rozporu s požiadavkou na poctivý obchodný styk a čestnú obchodnú prax. Zákonodarca priznal takémuto konaniu nielen rozpor s imperatívom dobrých mravov, ale priamo zo zákonom.

Zároveň žalovaný v 1. rade podal vzájomnú žalobu, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalobkyňu k zaplateniu sumy 1189,21 eur s príslušenstvom. Žalobkyňa však vznesla námietku premlčania uplatneného nároku.

Zmluvná podmienka obsiahnutá v Obchodných podmienkach v podobe rozhodcovskej doložky, podľa ktorej všetky spory v prípade žaloby podávanej veriteľom prejedná vopred vybraný rozhodcovský súd, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je teda neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Pretože rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná a nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu v danej veci konať a rozhodnúť. Inak povedané, predmetný Stály rozhodcovský súd zriadený pri Rozhodcovská a mediačná, nebol príslušným orgánom na prejednanie a rozhodnutie danej veci. V dôsledku toho podaním návrhu na začatie konania na tento orgán ani pokračovaním v začatom konaní nemohlo dôjsť k zastaveniu - spočívaniu danej premlčacej lehoty. Predmetná trojročná premlčacia lehota preto začala plynúť dňa 27.08.2009 deň nasledujúci po splatnosti uplatnenej pohľadávky, pričom uplynula dňa 27.08.2012 - s poukazom na § 122ods. 1 Občianskeho zákonníka a keďže vzájomná žaloba na súd bola podaná až dňa 29.11.2017, teda po uplynutí premlčacej lehoty, žalobkyňa vznesla námietku premlčania uplatneného nároku vo vzájomnej žalobe, nebolo možné uplatnené premlčané právo žalovanému priznať a vzájomný návrh, ktorým sa domáhal zaplatenia sumy 1189,21 eur s príslušenstvom ako nedôvodný bolo potrebné v celom rozsahu zamietnuť.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Uviedol, že dohodu o zrážkach zo mzdy realizoval vo väzbe na rozhodcovský rozsudok sp. zn. ISB0410034, ktorým bol žalobca zaviazaný na úhradu istiny 1189,21 Eur s príslušenstvom. V prípade, že by žalovaný nerealizoval dohodu o zrážkach zo mzdy, nedomohol by sa ani časti judikovaného nároku. Žalobca nepodal žalobu podľa § 137 písm. c) CSP, ale podľa § 137 písm. a) CSP. Aj keby bola žaloba podaná podľa § 137 písm. c) CSP, rozhodnutie o nej nebude slúžiť potrebám praktického života, nakoľko sa týmto nevyrieši celá pohľadávka. Žalobou na plnenie sa možno domáhať iba splnenia takej povinnosti, ktorú predpisy exekučného práva umožňujú vymôcť. Petit žalobcu je nevykonateľný, pretože predpisy exekučného práva neumožňujú, v prípade žalobcovho úspechu, takúto povinnosť vymôcť. Výška zrážok zo mzdy, ktorá má zabezpečovať pohľadávku veriteľa je vecou vzájomnej dohody medzi veriteľom a dlžníkom. Dohodnuté zrážky môžu byť len nižšie ako ustanovuje osobitný predpis. Žalovaný preto nemusel v dohode o zrážkach zo mzdy uviesť výšku zrážky, ak nebola dohodnutá. Žalovaný sa snažil v tomto konaní uplatniť vzájomnú žalobu o zaplatenie a podal návrh, aby súd určil svojím rozhodnutím výšku danej pohľadávky, avšak súdu prvej inštancie túto vzájomnú žalobu zamietol. Žalovaný netrvá na uplatňovaní dohody o zrážkach zo mzdy, ak by súd prvej inštancie vzájomnej žalobe o zaplatenie vyhovel. V zmysle § 21 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní je to v prvom rade samotný rozhodcovský súd, ktorý je oprávnený posudzovať platnosť rozhodcovskej zmluvy a tým aj svoju vlastnú právomoc. Odo dňa podania žaloby na rozhodcovský súd premlčacia doba prestala plynúť a spočívala v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka až do právoplatnosti uznesenia o zastavení exekučného konania. Právomoc

rozhodcovského súdu má oprávnenie skúmať len samotný rozhodcovský súd. S poukazom na rozsudok SD EÚ vo veci C-42/15, zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument. Zu vedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne, aby rozhodol tak, že žalobu o držanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy zamietne.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadрила.

4. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 470 ods. 1 a 2 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Oboznámením sa s obsahom spisu, odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ako aj právnym posúdením uplatneného nároku súdom prvej inštancie a následne uplatnenými odvolacími námietkami odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne právne vec posúdil. Odvolací súd v plnom rozsahu poukazuje na vecne správne právne závery súdu prvej inštancie. Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza, že zákon č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok upravuje spôsoby vedenia exekúcie v prípadoch, kedy bola povinnej osobe uložená povinnosť na plnenie - t.j. povinnosť, ktorá spočíva vo vykonaní určitej aktivity. V predmetnom prípade sa však žalobca domáha uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa určitého konania, t.j. povinnosti vyžadujúcej si pasivitu povinnej osoby. V tomto smere možno súhlasiť so žalovaným, že normy exekučného práva neupravujú možnosť núteného vymoženia povinnosti zdržať sa určitého konania. Uvedené však neznamená, že rozsudok, ktorým je strane uložená povinnosť zdržať sa určitého konania, nie je vykonateľný. Za stavu, kedy je rozsudok ukladajúci povinnosť zdržať sa konania právoplatný (pričom právoplatnosťou sa zároveň takýto rozsudok stáva aj vykonateľným), je strana, ktorej bola povinnosť zdržať sa konania uložená, povinná súdne rozhodnutie rešpektovať, t.j. zdržať sa určitého konania. Pri nerešpektovaní takéhoto súdneho rozhodnutia prichádzajú do úvahy trestnoprávne sankcie ako následok spáchania trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia. V zmysle argumentov žalovaného by potom neboli právne relevantné ani neodkladné opatrenia ukladajúce povinnosť zdržať sa konania, napriek skutočnosti, že zákon uloženie takejto povinnosti priamo predpokladá (§ 325 ods. 1 písm. d) CSP), pričom v zmysle § 330 ods. 2 CSP, ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej. Je potrebné zároveň uviesť, že druhy žalôb sú v ust. 137 CSP vymedzené demonštratívny spôsobom, teda ako neuzavretý okruh možností. Za daného stavu nemožno mať pochybnosti o tom, že žalobou sa možno domáhať uloženia povinnosti zdržať sa určitého konania, pričom takáto žaloba nepredstavuje prípad vymedzený v ust. § 137 ods. 1 písm. c) CSP. Nezriedka sa vyskytujú prípadmi, kedy sa subjekty žalobou domáhajú zdržania sa konania protistrany sú napr. tzv. susedské spory vyplývajúce z ust. 127 Občianskeho zákonníka. Z uvedených dôvodov odvolacie námietky žalovaného poukazujúce na nevykonateľnosť petitu a nemožnosť povinnosť uloženú žalovanému vymôcť, nie sú opodstatnené.

Pokiaľ žalobca poukazuje na skutočnosť, že k aktivácii inštitútu zrážok zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka bol nútený pristúpiť v dôsledku neplnenia si povinností žalobkyňou, k tomuto odvolací súd uvádza, že podľa vyjadrenia samotného žalovaného, tento mal k dispozícii exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ktorým bola žalobkyňa zaviazaná na zaplatenie dlhu voči žalovanému. Žalovanému teda nič nebránilo podať návrh na vykonanie exekúcie, keďže jedným zo spôsobov vymoženia pohľadávky v zmysle Exekučného poriadku sú aj zrážky zo mzdy povinnej osoby. Žalovaný napriek existencii rozhodcovského rozsudku aktivoval inštitút zrážok zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka, ktorý je možné realizovať bez ingerencie nestrannej inštitúcie (rozhodcovský súd, všeobecný súd, ktorý by deklaroval výšku pohľadávky).

Vo vzťahu k vyhodnoteniu rozhodcovskej doložky, ktorá bola súčasťou spotrebiteľskej zmluvy uzatvorenej medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného dňa 11.05.2007 ako neplatnej odvolací súd uvádza, že nevidí dôvod na odklon od spoločného stanoviska občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Krajského súdu v Prešove z 27.9.2010, podľa ktorého: „zmluvná podmienka v štandardnej formulárovej zmluve uzavretej po 31. 12. 2007 alebo vo všeobecných obchodných podmienkach inkorporovaných do takejto zmluvy, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh dodávateľa mohol byť exekučným titulom na udelenie poverenia pre exekútora. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa

takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu. Súdu nič nebráni postupovať obdobne aj za stavu, že zmluva bola uzavretá pred 1. januárom 2008“.

Tak, ako existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ nepoukáže na nekalú rozhodcovskú doložku a nenamietne ju v súdnom konaní (Océano Grupo Editoriale C-240/98 až C-244/98), tak ako existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že spotrebiteľ nepoukáže na nekalú rozhodcovskú doložku v rozhodcovskom konaní, a preto je treba na ňu brať ohľad v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku (Mostaza Claro C-168/05) tak, ako existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že ani v exekučnom konaní spotrebiteľ nepoukáže na nekalú rozhodcovskú doložku, a preto treba spotrebiteľa zbaviť jej účinkov v súlade s vnútroštátnymi procesnými predpismi (ASTURCOM C-40/98), tak o nič menej existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ nepoukáže na nekalú rozhodcovskú doložku a neodstúpi od nej v rámci kontraktácie, resp. neoznámí, že ju neprijíma, ak nie je zastúpený advokátom. Právo, ktoré by neumožňovalo zbaviť neinformovaného spotrebiteľa účinkov nekalej rozhodcovskej doložky len preto, že od nej neodstúpil a pritom nebol zastúpený v rámci kontraktácie advokátom, by odporovalo zásade efektivity úijného práva.

Rozhodcovský rozsudok bol založený na neprijateľnej rozhodcovskej doložke v spotrebiteľskej zmluve. Neprijateľná zmluvná podmienka je neplatná, a teda nevyvoláva právne účinky obdobne ako keď rozhodcovskej zmluvy niet (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 1/2012, uznesenie Krajského súdu v Prešove vo veci 6CoE 66/2012, 6CoE 256/2012). V tomto smere odvolací súd tiež poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 6CoE/76/2016, 19CoE/46/2016, 19CoE/13/2016, 6CoE 207/2012, 6CoE 156/2012, 6CoE 158/2012, 6CoE 150/2012, 6CoE 128/2012, 20CoE 230/2012, 20CoE 221/2012, 20CoE 232/2012, 20CoE 237/2012, pričom sa v plnom rozsahu stotožňuje so závermi vyhodnotenia rozhodcovskej doložky, akou je aj rozhodcovská doložka v predmetnej veci, ako neprijateľnej a teda neplatnej. Rozhodcovský súd môže vec v rozhodcovskom konaní prejednať len vtedy, ak medzi zmluvnými stranami bola v súlade s ust. § 3 zákona č. 244/2002 Z. z. uzatvorená platná rozhodcovská zmluva o tom, že majetkové spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred jediným rozhodcom.

Nakoľko na základe neplatnej rozhodcovskej doložky nebola založená právomoc rozhodcovského súdu prejednať spor zo zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, uplatnenie nároku žalovaným voči žalobcovi na peňažné plnenie na rozhodcovskom súde nevyvolalo právne účinky v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka tak, ako to správne konštatoval súd prvej inštancie. Ust. § 112 Občianskeho zákonníka totiž predpokladá uplatnenie nároku na príslušnom orgáne, pričom v danej veci je zrejmé, že rozhodcovský súd takýmto príslušným orgánom nebol, nemal kompetenciu spor zo zmluvy rozhodovať. Správnym výrokom vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania. Za daného stavu odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

5. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola úspešná žalobkyňa, preto jej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

6. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.